

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Chronicon Monasterii Bödecensis Ordinis Canonic. Regul.
S. Augustini in Diœcesi Paderbornensi**

Probus, Johannes

Monachij, 1731

VD18 12260568

Caput II. Quomodo Domicelli Castri Wewelsborg, ne præfatum de loco
tolleretur Corpus, se objicere studuerunt.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64645](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64645)

ante alios versùs Bøddeken veniret, improvisè loquens, causam adventantis Præpositi denudavit, quam cum audirent duæ mulieres speciales B. MEINULPHI amatrices, ægrè ferentes, hujusmodi sacrum Corpus sui Patroni de loco proprio ad extraneos deportandum, brevi super hoc conciliò celebratò, præmemoratum Corpus cum sua Capsa de suo Altari tollentes, ad vile jumentorum stabulum magnæ turri contiguum versùs austrum collocabant, & straminibus operientes absconderunt. Hïs itaque gestis supradictus Præpositus multitudine vallatus Bøddeken venit, templum intravit, & dum sacrum corpus (quod tollere venerat) in Altari, quo sibi consuetum stare fuit, non invenit, de ipso celeriter quæstionem fieri fecit, nullòque de inhabitantibus locum ad placitum sibi respondente, undique de eodem corpore inquirendo sollicitus fuit, cistas etiam Ecclesiæ ob eandem causam iussit aperiri, sed quod quæsit, DEO disponente, non invenit.

C A P U T II.

Quomodo Domicelli Castri Wewelsborg, ne præfatum de loco tolleretur Corpus, se objicere studuerunt.

FRidericus, & Ravenno Fratres, strenui Domicelli de Brenken, & Castri Wewelsborg, hujusmodi negotium fieri audientes (ut præfertur) commotis visceribus cum subditorum multitudine, velut leones jam privandi catulis, ad Monasterium Bøddecense concito gradu pervenerunt: optabant namque discrimini mortis se ibidem exponere, quàm Ecclesiam suam Parochialem tam dilectò suò Patrono spoliari. Sed B. MEINULPHO nolente propter suum Corpus sanguinem fundi, præfatis Domicellis ab incolis Villæ Bøddecensis intimatur, quod B. MEINULPHI Corpus necquaquam adversæ partes possent invenire: quapropter iidem Domicelli viri prudentes, magis pacem inquirentes, quàm movere lites, montem Staelberg, quo venerant, reascendunt, & in cacumine ipsius quousque Præpositus absque reliquiis cum suis à Monasterio per vallem versùs Paderbornam declinaverat, diu substiterunt; quò factò præ-
memo-

memorati Domicelli, nolentes, B. MEINULPHI Corpus ad ablationis periculum in sua desolata Ecclesia diutius permanere, descensum montis petunt, & Ecclesiam Böddecensem ingredientibus, præfatum sacrum Corpus cum omni reverentia, prout decuit, tollunt, & eum, qui pridem Religiosus fuit, secum ducentes ad Castrum contulerunt. O ex quàm magno desiderio hujusmodi sacræ Reliquiæ ad ante dictum Castrum deportatæ fuerunt! videlicet, ut in illo conservatæ non deportarentur ab adversariis, qui eas auferre laborabant, ut præfertur! sed quia B. MEINULPHUM non delectabat easdem suas reliquias ibidem in Castro aliquamdiu permanere, necessarium erat, aliquod fieri signum, per quod Castrenses compulsi prædictas reliquias ad proprium reducerent Monasterium. Contigit ergo, quod eodem tempore, & loco duodecim porci unius ibidem Castellani (cujus nomen Ravenna erat) furibundiam incurrentes interirent; ex quo facto Castrenses videntes manum Domini super se in malum aggravatam, citò prædictam arcam cum suis sacris Reliquiis ad Monasterium B. MEINULPHI remiserunt, quemadmodum viri Azotij fecerunt; Hi namque, quando propter Arcam ipsis à foris adductam viderunt plagam super se, dixerunt: non maneat Arca Dei Israël apud nos, quoniam dura manus ejus venit super nos. Etiam quòd supradicta mortis plaga propter præsentiam sacrarum Reliquiarum in ante-dicto Castro existentium fuit, ex hoc cognosci potest; nam quàm citò eadem sacræ Reliquiæ ad præmemoratum Monasterium delatæ fuerunt, non solum prænominata mortis plaga cessavit, verùm etiam omnia cum jucunda rerum prosperitate inhabitantibus idem Castrum arridebant. Ex prædictis itaque certitudinaliter convinci potest, licet Monasterium Böddecense ad ultimam sui paupertatem pervenerit, & quasi in solitudinem redactum, tamen B. MEINULPHUS non est passus suum Corpus à loco (quem multis laboribus, & sudoribus construxit, insuper & suis dotavit bonis) removeri, sed secundum præfigurationes antea hîc conscriptas eundem locum in melius promoveri, videlicet, ut translatio Canonissarum (*eo tempore jam Seculariam*) ad Divini Cultûs augmentum in Canonicos fieret Regulares, cujusque evidens effectus per ea, quæ sequuntur, attentius audiatur.